

Зленко Валентина Андріївна

доктор історичних наук, професор, головний науковий співробітник ДНСГБ НААН

Народилася 14 липня 1936 р.

Після закінчення у 1953 р. Київської середньої школи №135 зі срібною медаллю вступила до Київського державного університету ім. Тараса Шевченка на історико-філософський факультет. Із щирою вдячністю згадує викладачів: професорів В. А. Жебокрицького, А. К. Мартиненка, В. Н. Котова та ін., у яких навчалася професіоналізму та наукової мудрості.

Після закінчення Університету працювала в Держполітвидаві України редактором в історичній редакції (1958–1964 рр.), навчалася в аспірантурі Інституту історії АН УРСР (1964–1967 рр.), працювала в цьому Інституті молодшим, потім старшим науковим співробітником відділу нової і новітньої історії (1967–1978 рр.). У 1967 р. під керівництвом доктора історичних наук, академіка АН УРСР А. М. Шлепакова підготувала і захистила кандидатську дисертацію «Робітничий клас США в русі демократичних сил Америки за мир і співробітництво з СРСР (1960–1964 рр.)».

Зі створенням Інституту соціальних та економічних проблем зарубіжних країн АН УРСР (у 1978 р.) працювала у ньому старшим, потім провідним науковим співробітником (1978–1992 рр.). У 1990 р. захистила докторську дисертацію «Основні проблеми та напрямки діяльності профспілок в соціально-економічному і політичному житті США (1960–1970 рр.)». Була першою жінкою-доктором наук серед науковців Інституту соціальних та економічних проблем зарубіжних країн АН УРСР.

З 1993 р. в Інституті світової економіки та міжнародних відносин НАН України обіймала посаду провідного наукового співробітника. У квітні 2006 р. перейшла до ДНСГБ УААН головним науковим співробітником. У грудні 2006 р. отримала диплом професора.

Напрямок наукової діяльності — всесвітня історія, американістика, міжнародні відносини, глобалізація і соціальні проблеми, гендерна проблематика.

Опублікувала понад 200 наукових праць, серед них 5 індивідуальних монографій, 37 колективних монографій, 148 наукових статей, 5 програм та планів семінарських занять, спецкурсів для Інституту міжнародних відносин та ін.

Влітку 1979 р. брала участь у науковій Приленській археологічній експедиції (ПАЕ) Сибірського відділення АН СРСР, пройшла шлях по річці Лена від Якутська до бухти Тіксі (море Лаптевих, Північний Льодовитий океан). Результатом експедиції були цікаві знахідки знарядь праці та кераміки епохи неоліту, описані в науковій праці керівника ПАЕ доктора історичних наук Ю. О. Мочанова.

У 1986 р. протягом двох місяців працювала в Національному архіві США,

рукописному фонді Бібліотеки Конгресу США, архіві історичної громади штату Вісконсін, бібліотеках наукових центрів і університетів США: Інституту досліджень індустріальних відносин, Вісконсінського університету, Університету Дж. Вашингтона, Каліфорнійського університету та ін.

Працювала у Постійній Комісії Верховної Ради України з проблем сім'ї, охорони материнства і дитинства та у відділі прав людини і соціального співробітництва МЗС України (1990-ті рр.).

Тривалий час присвятила педагогічній роботі – прочитала спецкурси лекцій в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка та Національному педагогічному університеті ім. М. Драгоманова, підготувала 4 кандидатів наук, консультувала аспірантів та здобувачів, виступала офіційним опонентом на захисті кандидатських і докторських дисертацій, є членом двох спеціалізованих вчених рад (ДНСГБ НААН і ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Григорія Сковороди»).

Представляла інтереси України в міжнародному жіночому русі, була учасником багатьох міжнародних конференцій з проблем жіноцтва, які відбувалися в Австрії, Німеччині, Канаді, Нідерландах, Росії та ін., авторка ряду довідково-аналітичних розробок про статус жінок і дітей в Україні для Верховної Ради, МЗС України, постійного представництва України в ООН. Одна з фундаторок першої неурядової громадської організації жінок-учених в Україні — «Український центр жіночих студій» (1991 р.). Гідно представляла інтереси України на міжнародних форумах, нагороджена грамотою ООН, її наукові доповіді опубліковані за кордоном. Була членом редколегії наукового жіночого журналу «Gates» (Декінський університет, Вікторія, Австралія).

Нагороджена медалями «Ветеран праці» (1984 р.) і «В пам'ять 1500-летия Киева» (1982 р.), подякою Київського міського голови «За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм з нагоди ювілею» (2006 р.), грамотою ООН (1992 р.), сертифікатом Міжнародного республіканського інституту США (1993 р.).

Підтримує зв'язок з науковцями Київського Національного Університету ім. Т. Шевченка. Рідній кафедрі нової та новітньої історії подарувала свою наукову бібліотеку з проблем американістики. У Києво-Могилянську академію передала власну бібліотеку з гендерних питань. Наукову літературу з новітньої історії зарубіжних країн передала в бібліотеку ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Григорія Сковороди».

Має доньку, сина, онука та онучку.

Літ.

Советские американисты. 1990 : справочник. – М., 1991. – С. 14; Вчені Інституту Історії України : біобібліогр. довід. Серія Українські історики. Вип. 1. – К., 1998. – С. 112–113; Жінки-вчені Києва. – К., 2003. – С. 177–178; Київський Національний Університет ім. Тараса Шевченка. Шляхами успіху. – К., 2008. – С.196.